

DE CICILII. DI. LIB. III.

peritiae uarronis tribueretur. qd scribas
de aedib; sacris tam multa ignorata cōme-
morat. Sed tunc interim elegam non pesti-
lentis depulsio. sed de orū exūsatio pcurata est.
II [Iam uero punicis bellis cū inter utriūq; imperi-
um uictoria diuanceps atq; incerta penderet.
populiq; duo p ualidi impetus in alter utriū
fortissimos et opulentissimos agerent. quot
minutiora regna contritasunt. quae urbes
ample nobilesq; deletae. quae scilicet qd p dicitae
ciuitates. quālonge lateq; tot regiones terreq;
uastatae sunt. quotiens uicti hinc atq; inde uicto-
res. quid hominū consūptum ē. uel pugnantiū
militū uel ab armis uacantium populorum.
quanta uis nauū marinis etiā proeliis oppressa.
ut diuersarū tēpestatū uarietate sūmersa est.
si enarrare uel cōmemorare conemur. nihil
aliud quā scriptores etiā nos erim; historiae. ^{ubi quare}
Tunc magno moetu p̄urbata romana ciuitas. ^{du in qbus}
ad remedia uana et ridenda currebat. ^{fidobant.}
Insta ^{factus demo}
urati sunt ex auctoritate librorū sibi illino ^{ex auctoritate}
rum ludi saeculares. quorū celebritas int̄ ^{sibi illino}
centū annos fuerat instituta felicioribusq; ^{broz instau}
^{ran sunt ludi}
^{seculares.}

possent. festis carthaginensib; imperasset. ^{Tā publicus ut illas}
Illius uini et capnitas in opina. ^{odu si fac nigros t uno}
seruitus indignissima et iuratio fidelissima. ^{domos. qd dicit uos si lignos.}
et mors crudelissima. si deos illos sic cogit eru-
bescere. uerū ē quod aet̄ sunt. et non habent ^{agros cō deos}
sanguinē. nec mala illo tēpore grauissima.
intra moenia defuerunt. Nam exundante
nimis ultra morē fluuio tiberino. poene omnia ^{iundacione}
urbis plana subūsa. aliis impetu quas torrentas ^{ab eis}
impulsis. aliis uel uis tagno diuturno made-
factis atq; sublapsis. ista deinde peste ignis ^{XXIII}
p̄uiciosior subsequutus est. qui correptis circa
forum. quibusq; celsiorib; etiā tēplo ueste ^{facera yfio ueste.}
suo familiarissimo non pepercit. ubi ueluti
uitā p̄petuam. diligentissima substitutione
lignorum non tam honoratē quādammate
uirgines donare consueuerat. Tum uero
illuc ignis non tantū uiuebat. sed etiam
saeuebat. Cuius impetu exterritae uirgi-
nes. sacra illa fatalia. quae iam tres in quib;
fuerant praesserant ciuitates. cū ab illo in
cendio liberare non possent. metellus pon-
tifer suae quodammodo salutis oblitus in ru-

P̄uicia saluē negligens. dū
quā p̄p̄o n̄ habo
bāt saluē ē
ferebat.

Abb. 141 b

tēporib; memoria neglegente perierat?
Renouarunt etiā pontifices ludos sacros
inferi et ipsos abolitos annis retrorsū meli
orib; Nimirū enim quando renouatis.

tanta copia morientium diatos inferos
etiā ludere delectabat. cum profecto mi
seri homines ipsa rabida bella. et cruentas
animositates funereasq; hinc atq; inde uicto
rias. magnos agerent ludos daemonū. et o
pimas epulas inferorū. nihil sane misera
bilis primopunico bello accidit. quāquod
ita romani uicti sunt ut etiā regulus ille
caperetur. cuius in primo et altero libro
mentionē fecimus. uir plane magnus
et uictor antea domitorq; poenorum.
qui etiā ipsum primum bellū punicum
confecisset. nisi auditate nimia laudis
etq; duriores condiciones quāferre

leas demonū
hic opulas homi
nes. glārie bol
lor morien
tes.

maiora
opulas
noxi

laus reguli
n. modica
cessione nimia
nocent. cū.

ens. ea semel iustitatus arripuit. neq; enim
uel ipsū ignis agnouit. haut uō erat ibi num
quod non etiā si fuisset fugisset. homo igit
potius sacris uestae quā illa homini pdeē
potuerunt. Si autē scipis ignem non re
pellebant ciuitatē cuius salutē tueri puta
bant. quid contra illas aquas flammāsq; po
terant adiuuare. Sicut etiā res ipsa nihil
si ea prorsus potuisse patefecit. haec istis
nequaquā obicerentur anob; si illa sacra
dicerent. non tuendis his bonis tēporalib;
instituta. sed significandis aeternis. ex deo
cū ea quod corporalia uisibiliaq; essent
petire contingeret. nihil his rebus minui
propter quas fuerant instituta. et posse
adeo idē usus denuo reparari. Nunc uero
cecnate mirabili eius sacris quae petire
possent fieri potuisse existimant. ut salus

R.
abiq; illud et i. pugnat.
dō.

Humana quo se ipsa n. po
terant saluare. q. d. q. d.
uitate minime.

Abb. 141b